

Verhalen en artikelen uit de oude doos

STICHTING WERKGEMEENSCHAP: ARBEID VOOR ALLEN

Verleden en heden. Goede en Slechte tijden. Verhalen, herinneringen van toen en nu, willen wij opnieuw onder uw aandacht brengen. Bent u geïnteresseerd in de geschiedenis van Oosterhout, bezoekt u dan onze website: www.hkoosterhout.nl

Alle verhalen uit de oude doos zijn letterlijk overgenomen uit oude Oosterhoutse weekbladen. Voor elk verhaal is de datum waarop het verhaal is geschreven vermeld.

Uit het Nieuwsblad voor het Kanton Oosterhout van zaterdag 20 november 1954

STICHTING WERKGEMEENSCHAP: ARBEID VOOR ALLEN

Werkplaats voor minder-validen

Binnen enkele weken, doch uiterlijk 1 December a.s. wil bovengenoemde Stichting komen tot ingebruikname van een bijzondere werkplaats, waar minder-validen gelegenheid krijgen om zich een menswaardig bestaan te scheppen anders dan afhankelijk te zijn en te blijven van die vorm van liefdadigheid, welke in onze dagen in de gestalte van de sociale overheidszorg zich over hen ontfermt. De ontferming zal plaats maken voor deelname aan een productieproces met zinvolle, geschikte en aan hun lichamelijke gesteltnis aangepaste arbeid.

HOE DIT BEGON.

De oprichting, nu twee jaar geleden, van een streek-revalidatie-bureau voor Oosterhout, Made, 's Gravemoer, Raamsdonksveer en Geertruidenberg, was niet meer dan een vanzelfsprekende decentralisatie van de reeds langer bestaande Provinciale instelling van dezelfde naam en strekking, waarin vertegenwoordigd zijn: Het Wit-gele en het Groene Kruis; een medicus; het Arbeidsbureau; de Gemeentelijke Sociale Dienst; de Ned. Ver. AVO en een speciale revalidatiearts.

Dit bureau beoogt in feite niet minder dan de minder valide te helpen bij het zich losmaken uit het isolement, waarin hij door zijn gedeeltelijke invaliditeit is geraakt; een isolement, dat hem drijft naar de zorg van overheidsdienst en liefdadigheid, mede tengevolge waarvan hij zich als een verstotene gaat voelen, voor niet meer geschikt dan te leven van wat anderen hem willen geven en te vervallen tot en ook geestelijke diepte, welke absoluut niet inhaerent is aan zijn lichamelijke gesteltnis of dit althans zeker niet behoeft te zijn.

Aansluitend daarom op de medische revalidatie door een deskundige, stuit men aanstonds op dat andere grote probleem: de maatschappelijke opheffing van de minder-valide, door hem hetzij via een omweg weer in te schakelen in het vrije bedrijf, hetzij hem passende, zinvolle en aan zijn lichamelijke kwaliteiten aangepaste arbeid te verschaffen.

BIJZONDERE WERKPLAATS.

Arbeidsvreugde. Een woord met een diepe zin, ook nu, ja misschien juist nu, nu men van vele zijden roept om arbeidskrachten. Er is op menig terrein een tekort en toch.... er zijn groepen van arbeiders, die niets liever zouden willen dan ingeschakeld te worden in dat proces, dat een noodzakelijke voorwaarde is voor een maatschappelijk gezonde instelling.

Deze arbeidsvoorziening vindt geen oplossing in het, zoals tot op heden gebruikelijk was, tewerkstellen van deze mensen in de openlucht, bijna steeds met grondwerk, dat hen vaak niet ligt en waarbij de voorwaarden, waaronder gewerkt moet worden, er hoogstens toe kunnen bijdragen hun zelfrespect nog te doen afnemen. Het geneesmiddel bleek hier vaak erger dan de kwaal.

Ook de overheid heeft dat ingezien. Het Ministerie, dat hierover zeggingschap heeft steunt momenteel en stimuleert op velerlei wijze al die initiatieven, welke erop gericht zijn de maatschappelijke opheffing van deze slachtoffers via tewerkstelling in zogenaamde beschutte werkplaatsen te bevorderen.

Zo rees ook bij enkelen van het revalidatiebureau ter plaatse de gedachte, nu de tijd daarvoor om vele redenen rijp blijkt, in Oosterhout aan te vangen, zij het bescheiden, met een werkplaats waar straks deze mensen tewerk gesteld zullen worden om, indien dat mogelijk is, hen weer rijp te maken voor opname in de vrije arbeidssector.

Er is een overvloed van werk; de werkloosheid is uiterst gering en betreft bijna steeds bijzondere groepen; vele bedrijven zien gretig uit naar gelegenheid om bepaalde werkzaamheden over te hevelen en de overheid Staat hier volkomen achter. Werkplaatsen elders bewijzen niet slechts, dat de bestaansmogelijkheden voor dit soort werkplaatsen zeer groot en hecht zijn, maar ook, hoe deze van zeer grote invloed zijn op de geestelijke gesteltenis van de minder validen, welke, eenmaal ingevoerd, vaak tot grotere prestaties komen op voor hen geschikt werkterrein dan normale arbeiders.

GEEN BEWAARPLAATS.

Deze werkplaats wordt allerminst een bewaarplaats voor minder validen. Integendeel, zij krijgen volwaardig werk te verrichten in verscheidenheid van vorm, al naar gelang de behoefte. De gehele opzet is en blijft: Arbeidsvreugde herscheppen bij diegenen, die daarvoor normaliter verstoken moeten blijven en hun leven weer die waarde hergeven, waarvan ieder die werkt de grote betekenis kent en gevoelt en welke ook van die minder validen verschillende voorheen gekend" hebben.

WAAR EN HOE?

Voorlopig begint men in Oosterhout in een werkruimte in de Bosstraat, een gedeelte van de voormalige margarinefabriek, waar enige tijd de MIO gevestigd was. Deze ruimte wordt momenteel bedrijfsklaar gemaakt, voorzien van was- en toiletgelegenheid, van behoorlijk daglicht en van verwarming. De betreffende Stichting; waarin ook weer vertegenwoordigd de beide Kruisverenigingen, de werkgevers en werknemers, een medicus en een speciale revalidatie-arts, de sociale gemeentelijke dienst en het arbeidsbureau, een vertegenwoordiger van de maatschappelijke instellingen en een technicus, streeft ernaar allereerst een gezellige werksfeer te scheppen, waar deze mensen zich thuis voelen, waarheen ze graag komen en waar zoveel mogelijk voorwaarden aanwezig zijn om hen zich op hun plaats onder gelijkgestelden te doen gevoelen. De waarde van de arbeid zal moeten worden teruggewonnen en ook deze uitgeschakelden de echte arbeidsvreugde opnieuw doen beleven. Zo gezien is ook de functie van werkmeester, waarvoor onlangs de heer A. Bors, voorheen werkzaam bij het Kanton S. Fick, werd aangesteld, een zeer belangrijke.

Hij zal de drager moeten zijn van de in deze mensen levend te maken gedachte, dat zij niet meer behoeven te zijn: uitgerangeerden, maar medewerkers aan het productieproces en van hem zal het in belangrijke mate afhangen, of die sfeer geschapen wordt, waardoor ten gevolge van gedeeltelijke lichamelijke invaliditeit ontstane psychische storingen worden opgeheven en vervangen door de lust aan dit productieproces deel te nemen en weer een eigen maatschappelijke positie te bereiken.

Wij hopen van harte, dat deze werkplaats reden van bestaan zal blijken te hebben: Het begin zal zeer eenvoudig zijn, slechts met enkelen, maar wanneer de bedrijven, die hiervoor in aanmerking komen, volledige medewerking verlenen, dan zal deze werkplaats, die allerminst beoogt het vrije bedrijf te beconcurreren, maar eerder te volgen en te assisteren, straks aan velen, die nu volledig afhankelijk zijn van overheids bemoeienis en liefdadigheid, volwaardige, zinvolle en aan hun lichamelijke gesteltenis aangepaste arbeid verschaffen.

Wij wensen de particuliere Stichting en de minder validen van het hierdoor bestreken rayon van harte proficiat met dit initiatief. (FVW)